

Vážení spoluobčané,

situace kolem Muchovy Slovanské epopeje skutečně nemůže nechat v klidu žádného zastupitele Moravského Krumlova, občana Moravského Krumlova, našeho regionu a koneckonců nikoho z celé Moravy. Jako my, tak i všichni naši předchůdci měli vlastnická práva Prahy k Epopeji za nezpochybnitelná a vědomě nebo podvědomě se báli okamžiku, kdy nastane stěhování pláten do Prahy a výstavní prostory v našem zámku osiří. Já a místostarosta jsme osobně jednali s panem Richtermem, pražským radním, dále jsem jednal s Galeríí hlavního města Prahy o prodloužení výpůjčních smluv. Rada našeho města a zastupitelstvo byly průběžně informovány.

Muchova Slovanská epopej do našeho města přilákala ročně kolem 20.000 návštěvníků. V roce 2007 se začala Praha po padesáti letech netečnosti o Epopej více zajímat a hned to vzbudilo pozornost televize, rozhlasu a tisku. Tato reklama postupně přiváděla do Moravského Krumlova více a více návštěvníků, až v roce 2008 jich bylo 28.000, v roce 2009 dokonce 35.000 a za duben až červenec tohoto roku navštívilo MSE 37.000 osob.

V polovině července se přiblížila chvíle stěhování Epopeje do Prahy. Epopej měla být vystavena po dobu několika měsíců ve Veletržním paláci, který patří státu, za nájemné několika miliónů Kč, které by inkasoval jeho správce – Národní galerie jako příspěvková organizace Ministerstva kultury. Poté měla být plátna sejmuta a snad restaurována. Mezi Galeríí hlavního města Prahy a městem Moravský Krumlov byly dohodnuty podrobnosti stěhování. Rodina Muchova a Nadace Mucha však proti takovému postupu protestovaly, na základě dokumentů nalezených v archivech zpochybnily vlastnictví Prahy k dílu a nepřály si, aby se s plátny do rozhodnutí o vlastnictví hýbalo. Prostřednictvím zastupující advokátní kanceláře podala rodina Muchova žádost o předběžné opatření podle § 5 občanského zákoníku, kterým se domáhala ochrany proti zřejmému zásahu do pokojného stavu (jakým by bylo stěhování pláten do dalšího provizoria, tedy v rozporu s dohodou z roku 1913) u nejbližšího orgánu státní správy, kterým je Městský úřad Moravský Krumlov. Tento orgán žádosti vyhověl. To je běžný postup, má-li se zabránit nenapravitelným škodám. Silně pochybuji o tom, že rodina Muchova usilovala o ochranu svých zájmů z „volebních důvodů“. Spíš bych věřil tomu, že „z volebních důvodů“ mělo dojít k náhlému stěhování MSE do Prahy.

Ruku na srdce: kolik si myslíte, že k nám přijde ročně návštěvníků, když na zámku nebude Epopej? Několik desítek nebo stovek lidí přijde do muzea. Podle svědectví správce Městských lesů občas někdo „zabloudí“ na naučnou stezku Krumlovsko-rokytenské slepence, aby se pokochal naším opravdu krásným přírodním okolím. Tisíc lidí přijde na pout' ke sv. Floriánu. A to je tak asi všechno. **Proto jsem přesvědčen, že je každý občan povinen udělat všechno, co je v jeho silách nebo o čem si myslí, že pomůže, pro zvýšení návštěvnosti Moravského Krumlova.**

Po tomto úvodu mohu odpovědět na diskuzní příspěvek pana Šotnera.

Ad 1) Rada a zastupitelstvo byly pravidelně od roku 2007 informovány o všech našich krocích, jak je uvedeno výše. Vedení Prahy možná má instalaci MSE ve svém volebním programu, ale nepodařilo se realizovat žádnou plánovanou stavbu, tím méně velkolepou multimediální expozici. Huráumístění ve státním Veletržním paláci na pár měsíců takovou expozici rozhodně není. Pan primátor Bém se jednání o Epopeji vyhýbal – nikdy jsme s ním neměli možnost mluvit o podmínkách ponechání MSE v MK, tím méně o opravách zámku. Všechno nechával na podřízených.

Ad 2) S firmou INCHEBA jsme s místostarostou vedli řadu seriózních jednání, a to jak s generálním ředitelem Ing. Rozinem, tak jeho náměstkem Ing. arch. Kaliským. Ze strany Galerie hlavního města Prahy se však nepodařilo zajistit dlouholetou výpůjčku MSE, podle nich to muzejní zákon nedovoluje. To byla první drobná vada, která narušila záměry INCHEBY. Nájemní smlouva na prostory zámku z roku 2005, která byla ze strany INCHEBY velkomyslným „darem“ za nájemné 10 Kč ročně, nebyla ze strany města nikdy naplněna v bodu „vybudování protipožární signalizace“. To byla další vada uzavřeného smluvního vztahu, která vedla k prvnímu vypovězení nájemní smlouvy po požáru křídla Průmyslového paláce na pražském výstavišti. Dalším seriózním jednáním s Ing. Rozinem (Mokry, Třetina) se podařilo smlouvu obnovit za původních podmínek při zdůraznění role INCHEBY jako mecenáše. Krátce nato INCHEBA Praha potřebovala mobilizovat veškeré rezervy – vzhledem ke krizi utrpělo výstavnictví, které je hlavní aktivitou této firmy, velké finanční ztráty. Proto byla ze strany INCHEBY Praha vypovězena smlouva s tím, že nelze dále z ekonomických důvodů pronajímat výstavní prostory v zámku zdarma. Vyjednávání se ujali mladí ředitelé Ing. Ježovič a Ing. Bernasová, kteří nebyli zatíženi nostalgií minulé spolupráce s Moravským Krumlovem. Jejich návrh na 900 tisíc korun nájemného byl tvrdým jednáním z naší strany stažen na 500 tisíc korun ročně, a to včetně jízdárny, kterou město využije jako lapidárium a archiv. Celé nájemné pak má být zpětně INCHEBOU investováno do instalace protipožární ochrany a do údržby zámku.

Ad 3) Na podzim roku 2008 skončila výpůjční smlouva na Muchovu Slovanskou epopej a Galerie hlavního města Prahy nereagovala na žádné kontakty. Proto byla zorganizována petice za prodloužení výpůjčky pláten Epopeje. V průběhu měsíce, kdy se petice podepisovala, však GHMP poslala prodlužovací smlouvu. Petice tím ztratila smysl, jako každé „vlamování se do otevřených vrat“ a byla odložena na horší časy. Smlouva byla poté prodloužena ještě třikrát, až do 15.7.2010. Horší časy skutečně nyní nastaly a sesbírané podpisy vhodně doplnily petici studentů z července tohoto roku, kdy podpořily jejich happening a stanovisko udržet Epopej v Moravském Krumlově.

Ad 4) Předpokládám, že za stavu věcí, známého v době rozhodování rady a zastupitelstva města o stěhování Epopeje (červen a první polovina července 2010), byla projevená vůle přijmout náhradu, bude-li Prahou nabídnuta, v pořádku. Všichni jsme se však těžce smiřovali s tím, že Moravský Krumlov přijde o Epopej, byť za jakousi náhradu. Ovšem **jakmile správní orgán manipulaci s dílem 26.7. dopoledne zakázal, padlo s tímto zákazem vše, co bylo o případné náhradě dojednáno. Ani usnesení ZM nemohlo být naplněno.** Jistě neexistuje ani jeden občan, zastupitel či radní, který by z takového vývoje situace neměl radost a svůj postoj k přijetí „náhrady“ nepřehodnotil. Musí si to však nechat pro sebe, protože akty státní správy a samosprávy nelze směřovat. Správní řízení o předběžném opatření nyní probíhá a žádná ze samospráv nemá možnost do něj jakkoliv zasahovat. Galerie hlavního města Prahy nemůže plátna svěřovat a stěhovat, město Moravský Krumlov je nemůže vydat, návštěvníci se na ně mohou pouze dívat. Jak správní a později případné soudní řízení dopadne, nebudeme předjímat. Bude-li vlastnické právo Prahy potvrzeno, může žádat od státu náhradu škody, v tom jí nemůže nikdo bránit. Nemůže však žádat žádnou náhradu od města Moravský Krumlov, to se na kauze nepodílí. Bude-li vlastníkem v nějakém řízení určena rodina Muchova, nebude chtít žádné náhrady – zákaz stěhování byl vysloven na její návrh. Zůstane-li Epopej v Moravském Krumlově, bude dobře. Nezůstane-li, ukáže teprve čas, jaká újma městu, restauracím a obchodníkům vznikne. V každém případě to bude mít za následek vypovězení nájmu výstavních prostor v zámku, protože na rozdíl od Epopeje žádný náhradní program tam na svůj provoz nevydělá.

Tolik k vystoupení pana Šotnera. Neodpustím si jednu radu: chce-li se někdo k něčemu vyjadřovat, měl by napřed získat všechny úplné informace a podívat se i na

případné právní stránky věcí, aby neuváděl veřejnost v omyl. Stále platí „Dvakrát měř, jednou řež“. Nejde také být každou nohou na jiné lodi, když tyto lodě plují různými směry – mluvit o snaze zachovat MSE v Moravském Krumlově a přitom litovat finanční náhrady, kterou za její odvezení mohlo město získat.

Zachování Muchovy Slovanské epopeje v Moravském Krumlově podporují tisíce lidí včetně politických špiček a řady stran, které budou mít co mluvit do letošních komunálních voleb v rozhodujících místech. Pokud kauza dopadne příznivě pro naše město a bude to navíc spojeno s možností alespoň záchranných oprav pláště zámku, stálo to zato. Pokud ne, nedá se nic dělat. V každém případě se musíme podvolit právu.

Moji roli v této kauze jsem objasnil již na zasedání zastupitelstva. Veškerá média se obracejí vždy na toho, kdo je statutárním zástupcem. Jelikož nevědí nic o samosprávné a přenesené působnosti měst a obcí a zásadně je zaměňují („radnice zakázala stěhování Epopeje“), je mojí povinností jednak tyto věci důsledně odlišovat, jednak pravdivě a objektivně informovat o vzniklé kauze. Ta je v letních měsících, kdy běžně bývá mediální „okurková sezóna“, pro všechny vítaným soustem. Jsem dalek „útočení na Prahu“, stejně jako upřednostňování kterékoliv ze stran sporu Mucha – Praha. Město Moravský Krumlov je a musí zůstat trpělivým čekatelem na výsledek řízení.

Ing. Jaroslav Mokry

